

[Ebba Strange]

og hvor vi også er blevet mere indstillet på, at folk inden for ægteskabets rammer har krav på personlig integritet, personlig uafhængighed, og at vi ikke bygger videre på den traditionelle kvindelige afhængighed af manden inden for ægteskabets rammer.

Vi bliver også nødt til at tale lidt om nævningsager og domsmandssager og om det læge element, når vi har disse forslag til behandling. Fordi hvis ikke vi ændrer retsplejeloven, bliver konsekvensen af denne straffelovsændring, at disse sager – det gælder både røverisager og voldtægtssager – ikke mere skal behandles ved nævningeting, men som domsmandssager.

Vi har i SF diskuteret dette med det læge element og det folkelige element en hel del. Det er egentlig vores indtryk, at det folkelige element, som vi også mener er vigtigt i dansk retspleje, mange gange kommer mindst lige så godt til udtryk ved en domsmandssag som i en nævningsag. Det er selvfølgelig især voldtægtssagerne, vi har været optaget af, hvor vi ved, at det ofte har været en meget ubehagelig forestilling for offeret under nævningsager, og at ofrene ofte har følt sig dårlig tilpas i de nævningsager, der har været. Når så dertil kommer, at nævningene eller anklagemyndigheden simpelt hen flytter sagerne fra § 216 til § 217, synes vi, at så meget mere taler for det. Vi mener ikke, at vi skal beskytte nævningetinget i disse sager. Vi er helt tilfredse med, at de bliver domsmandssager, og at man eventuelt forbeholder nævningetinget til ganske særlige og ganske specielle sager i det danske samfund.

Til sidst skal jeg sige et par ord om de radikales forslag til retsplejelovsændringer. Det er jo, som det også er fremgået af den tidligere del af debatten, forslag, der tager sigte på at beskytte voldtægtsofferet i højere grad end det, vi var enige om for et års tid siden i folketinget. Allerede dengang gjorde jeg mig på SFs vegne også til talsmand for bisidderordningen, og jeg er stadig væk tilhænger af den bisidderordning og kan sige generelt, at vi har sympati for alle de radikales forslag.

Jeg vil naturligvis ikke udelukke, at vi tager en debat i retsudvalget, fordi jeg lyttede meget til, hvad justitsministeren sagde om disse ting. Jeg opfatter ikke helt de radikales forslag som en ubetinget dørlukning. Jeg mener, at der står, at man kan lukke dørene,

når hensynet tilsiger det. Jeg mener også med hensyn til den sigtedes tilstedeværelse, når offeret afhøres, at dér er muligheden også til stede i dag. Jeg vil godt have sikret offeret mere. Jeg er grundlæggende enig med hr. Bernhard Baunsgaard, når han citerer, at man er i en ganske speciel situation som offer for voldtægt i forhold til alle mulige andre forbrydelser i dette samfund.

Birgith Mogensen (CD):

Vedrørende lovforslag nr. L 174: det væsentligste formål med forslaget om ændring af strafferammerne er efter min opfattelse at få gjort det muligt, at en række af disse sager fremover behandles som almindelige domsmandssager og ikke som nævningsager. Det er vel også dette formål, der er den egentlige årsag til lovforslagets fremkomst. Mit parti har sympati for en sådan ændring af den strafferetlige procedure. Det er en forenkling, som der har vist sig behov for i praksis, og som ikke efter min opfattelse på nogen måde forringer retssikkerheden.

Jeg vil også gerne i princippet give udtryk for tilslutning til den foreslåede ændring af straffelovens bestemmelser om voldtægt. Forslaget tager sigte på en præcisering, men er også en klar udvidelse af det strafferetlige voldtægtsbegreb.

Justitsministeren vil modvirke, at en række forhold såvel efter nævningeaufgørelsen som i anklagemyndighedens praksis henføres under den lidt mildere bestemmelse om samleje under ulovlig tvang efter straffelovens § 217, uanset at disse forhold efter den almindelige opfattelse i befolkningen reelt er voldtægt og burde straffes som sådan. Dette er klart en skærpelse af straffeloven på det pågældende område. Det kan være rigtigt at gøre det, men enhver skærpelse af straffeloven, ikke mindst på et så ømtåligt og i praksis vanskeligt definerbart område, er en yderst alvorlig sag. Der er givetvis mange og mange forskellige årsager til den hidtidige praksis, herunder også problemerne vedrørende bevisførelsen. Jeg mener derfor, at dette forslag og dets konsekvenser bør nærmere overvejes. Kan justitsministeren f. eks. udelukke, at en udvidelse af voldtægtsbestemmelsen i domspraksis vil føre til en skærpelse af kravene vedrørende bevisførelsen og dette igen til frifindelse i visse tilfælde, som tidligere med